

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
21:09	20:22	19:22	תל אביב
21:13	20:25	19:19	ירושלים
21:10	20:23	19:23	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

להיות אדם

התפקיד שלנו בעולם הוא להפוך את הפרא אדם שלנו לאדם השלם.

העיניים

מדי בוקר, מיד עם הקימה מהמיטה, אנו מודים ומשבחים על ה'נשמה שנתת בי, טהורה היא, אתה בראתה... ואתה משמרה בקרבי...' הנשמה היהודית היא חלק אלוקי ממעל, שגריר רוחני בתוך גוף האדם, שנותן לאדם את הכח והיכולת לפעול, להתמודד, ללמוד, להצליח. הנשמה היא נסתרת, אי אפשר לראותה ואין דרך למששה, ועם זאת - היא לא רק חיה וקיימת ופועמת - היא שמחיה ומקיימת ומפעימה את כל הגוף שלנו, היכולת שלנו, החכמה שלנו וההישגים שלנו.

אלא שאין אנו יודעים, מה הם המקומות הרגישים לקיומה של הנשמה. כיון שהנשמה אינה פריט גשמי או איבר שניתן למשוש, אלא חלק רוחני חצוב ממקור גבוה הטמון בגופנו, לעולם לא נדע היכן המקומות החשובים לה, המכאיבים לה, המשפיעים עליה לחיוב או לשלילה.

המידע הזה מאוד חשוב לנו! הרי היינו רוצים לשמור על הנשמה היקרה הזו, המנוע שמפעיל אותנו, מכל משמר ותקלה. היות והנשמה היא הדבר הכי חשוב וקריטי עבורנו - נחוץ מאוד לדעת מה משפיע עליה, כדי להעניק לה את התנאים הטובים ביותר, כדי שתוכל לתפקד היטב. אבל אנחנו לא יודעים היכן היא!

וכאן מגיעה חשיפה פלאית, שכדאי להטות לה אוזן ולב. בספר 'אור יצחק' להרה"ק רבי יצחק מראדוויל זי"ע בנו של הרה"ק המגיד מזלאטשוב זי"ע, בפרשת וישב, נחשף גילוי מטלטל: יש מקום בגופנו, המשפיע ביותר על קיום הנשמה וחיותה: העיניים!

טעמו וראו כי טוב ה', כי טוב יום בחצריו מאלף, להסתופף בבית אלוקים. כמה רחמים יש לי עליהם, אחים שלנו הרחוקים כל כך, מחיי נשמה, מרוחניות. וכמו שכותב האור החיים הק', שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם. אין אושר בלי חיי תורה, אין סיפוק בלי חיי תורה. כל מה שאדם רוצה יש בתורה: בתורה יש חכמה. בינה, (משלי ה) לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה. אריכות ימים עושר וכבוד כמו שכתוב אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד. שמחת חיים אושר וברכה והצלחה, כמו שאמר דוד וכל אשר יעשה יצליח וכמו שאמר ד' ליהושע כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל. וכמו שאומר דוד המלך ע"ה כי אם בתורת ד' חפצו ובתורתו יגהה יומם ולילה, והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעיתו ועלה לא יבול וכל אשר יעשה יצליח. אין הצלחה וס"ד כמו ללומדים תורה.

וכן אמר דוד המלך לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני. דוד המלך היה עני? הוא היה מלך עשיר, אלא, עני זה מי שחסר לו. אומר דוד המלך, לולי תורתך הייתי חסר, הנשמה רוצה רוחניות, הנשמה רוצה תורה. ואין דבר שמצחצח את הנשמה כמו לימוד התורה.

(משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור וגו'. כל מצוה היא כמו נר, אבל תורה היא כמו אור השמש מול לימוד התורה.

ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת. כמה צריך לשמוח ולרקוד ברוך ה' שאני זוכה לשמוע תורה!! התורה מעדנת אותי משלימה אותי, עושה אותי בן אדם.

אחד מחכמי אתונה, הלך בעוד היום גדול ואבוקה בידו. כאשר שאלוה למה הוא מחזיק אבוקה בצהריים השיב: בני אדם אני מחפש!

אני לא מחפש צוללות ומחשבים, קידמה וטכנולוגיה, אני מחפש בני אדם! את הנוער! היכן זרוקים הם? בטינופת, המדינה הרסה אותם, התקשורת רמסה אותם, הורידו אותם לשאול תחתית!

שבת שלום!

אומר הכתוב: "עיר פרא אדם יוולד". מפרשים זאת בעלי המוסר: התפקיד שלך, זה לעשות מ"עיר פרא" "אדם". אתה באת לעולם לעבוד על עצמך, להפוך את עצמך מפרא אדם - למלאך, מ"עיר פרא" ל"אדם". אדם שיש לו טבעים רעים, מידות רעות, גשמיות, הוא יותר קרוב ל"בהמה" וכמה שפחות מידות רעות, כמה שיותר נמשך לרוחניות הוא יותר "אדם". לעולם שבחוץ אין כלים לשבור הרגלים מידות רעות ותאוות, אין אדם גאוותן שהצליח לעקור ממנו את הגאווה, או כעסן שעקר את כעסו. לעולם החילוני אין כלים לתקן מידות רעות.

ולכן, כשהם רואים מישהו שחזר בתשובה הם מתפללים: התחרפנת? שטפו לך את המוח?! כי הם לא מאמינים שיש דבר כזה, שאדם מפליא לעשות להתגבר על עצמו, לשמור על עצמו בין יצרים אפלים שכאלו.

צורך, יש לו ידי זהב, הוא יוצר דברים מדהימים, הם מושלמים אבל הוא? יכול להיות מושחת. נגר, עושה יצירות פאר, ארונות קודש מרהיבים, אבל הוא עצמו? יכול להיות מושחת. הריהוט מושלם - והוא מושחת. כך קבלן, יהלומן וכל מקצוע אחר. אבל התורה היא הטובה שבעסקים, היקרה מכל, היא מתקנת ומשלימה את האדם בעצמו, ומה טוב יותר לאדם מזה שהוא עצמו יהיה מושלם!

לכן אמר דוד המלך ע"ה שמחתי באומרים לי בית ה' נלך, כשאומרים לי בוא לשיעור תורה בזה אני שמח, ולמה כי התורה מזככת את האדם, מנקה אותו ומטהרת אותו, בונה אותו ממסד עד טפחות, איזה אושר יש גדול מזה!?

ברחוב, מחפשים כל הזמן איך להגביר תאוות, ובהמ"ד מחפשים כל הזמן איך לשבור תאוות, איך להתגבר על הרגלים רעים ולרכוש הרגלים טובים. ורק בהמ"ד אפשר לעשות את זה, רק התורה היא תבלין ליצר הרע, כאן האדם בונה את עצמו, נכנס זכויות יוצא יהלום, כולו אומר כבוד, כולו אומר הדר, ואין קץ לאושרו, כשיצא ממאסר יצרינו, עבד ה' הוא לבד חופשי. אין לך בן חורין אלא העוסק בתורה!

אנשים לא מבינים, איך האדם הזה עזב את הכל ויושב ולומד, האדם הזה שהסתובב כל היום, וישב היום בין ארבע כתלים ומוצא הוא את עולמו, הם לא מבינים את האושר, הם לא יכולים לשער טעם התורה.

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים אלפי שנים לאור הפרשה להצלחתם אז לעיני קדושתם ההקדשה שבשבת: 05-04-03-02-01

- לימינו: יידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה
- לישיק: בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה
- לחובלותי: אסף בן חיה רושי בן דייה אלעד בן ענה אלדד בן יודנה
- לעילוי נשמות: שלמה בן ג'ון סגילית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילודה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

בזכות הציצית

ההתעכבות הארוכה בעמדת האחיות?

הפרופסור נשם עמוקות, והסביר: 'לא בחינם דרשה האחות שתסיר את הציצית. אילו היית בא לבצע את הטיפול השגרתי - גם היא יודעת שהיית יכול להחליף לבגד ציצית סטרילי ודי בזה. אלא שהיא טעתה, וחשבה שיש להזריק במקום אחר ובצורה שונה, חומר דומה בצבעו ובשמו אך שונה במהותו, ולכן ביקשה שתוריד את הציצית...'

עיניו של הבחור נקרעו בתדהמה, והרופא המשיך: 'לו לא היית מתעקש על הציצית, הטיפול כבר היה מאחוריך, אך גם אתה כבר לא היית בין החיים חלילה. זהו חומר מסוכן לאדם במצבך, ובסוג המחט שהכינה עבורך, ובמיקום בו רצתה להזריק - גם אם היינו תופסים את הטעות כמה דקות אחרי - כבר לא היה את מי להציל...'

בזכות התעקשותך ללבוש ציצית, בגלל שהעדפת להמתין לקבל את אישורי ללבוש ציצית בעת הטיפול, הוצרכת להיכנס לעמדה, ולהבין למה היא איתנה בדעתה. כך תפסתי את הטעות, הבנתי את המחדל, וחיך היו לך לשלל' - - -

הרופא סיים את ההסבר, ועיניו של הבחור ברקו, האירו באור יקרות. 'הציצית שומרת עלי', הרהר הבחור במה שאמר לאחות, 'ואפילו לא ידעתי עד כמה...'

עם פרסום הסיפור, נודע כי אותו בחור הבריא לחלוטין, באופן שהדהים את הרופאים המטפלים בו. אך מעבר לכך שהוא קרה באמת ופרטי גיבורי ידועים, הוא פותח צוהר למשהו שאיננו מכירים או יכולים לדעת. אנחנו לובשים ציצית, מין פעולה יומיומית שכזו. קמים בבוקר, לובשים ציצית, הולכים עמה כל היום, וזהו...

מכמה מחטים לא נכונות היא מצילה אותנו? כמה דקירות לב, כאבי נפש, אכזבות חיים, נזקי גוף, הפסדים, צער ועגמת נפש היא מונעת מעלינו? כמה אנו מרויחים ככה 'על הדרך', בעולם הזה, שמירה עליונה יקרה מפז ברוחניות ובגשמיות, סייעתא דשמיא צמודה, הצלחה ושגשוג - הכל מגיע בכנפי הציצית, טמון בין ארבע הכנפות והחוטים המשתלשלים?

איננו יודעים. לעולם לא נוכל לדעת. רק בפעם הבאה שמאוד חס, כשחוזרים הבית והציצית סחוסה מזיעה, כשנקרעו כמה חוטים והציצית כשרה אך רק בדיעבד - נתפוס את החוטים היקרים, נחבקם בחום ונאמץ אותם אל לבנו. לא נתפשר על פחות מציצית מהודרת, אין לנו מושג כמה אנו מרויחים ממנה...

השיב הבחור באנחה, 'אך לכתחילה הורה הפרופסור כי אין צורך בכך, ואף הורה לי להצטייד מראש בבגד ציצית מיוחד וסטריילי. אני מעדיף מאוד להישאר לבוש בציצית - התואילי להמתין עד שהפרופסור יבוא לכאן כמדי יום, כדי שאוכל לשאול אותו על הענין?'

האחות הסכימה, אך בחוסר רצון מופגן. 'חבל, התור שלך עכשיו, ואם לא תבוא עכשיו, מישוהו יתפוס את תורך. ובכלל, עד שהפרופסור יגיע אתה יכול להיות כבר אחרי כל הטיפול, לא חבל לבזבז את כל היום בהמתנה לפרופסור, ואז לחכות לתור חדש, זה לא סחבת מיותרת?'

'ממש לא', השיב הבחור בעיניים נוצצות. 'שעתיים של טיפול ללא ציצית - זה להפסיד שעתיים מניות שחר בשמים. לא ממש כדאי... כשאני מחכה לרופא אני נשאר עם הציצית, ואם יסכים לאשר - אוכל להישאר כך לכל אורך הטיפול כשאני לבוש בציצית. כשאני לבוש בציצית יש לי שמירה משמים ברוחניות ובגשמיות, לא פשוט לוותר על 'מאבטח' כזה...'

'ניחא', הסכימה האחות, והבחור יצא לחדר ההמתנה. כעבור שעה וחצי, אכן נראתה דמותו של הפרופסור בפתח המסדרון הארוך, ומיודענו הבחור ניגש לשאול אותו אם משהו השתנה, או שהוא יכול להמשיך לעבור את הטיפול לבוש בציצית.

'בוודאי', אמר הפרופסור, שעוד זכר את המטופל בעל השאלה המפתיעה של הציצית. 'חכה רגע', אמר הפרופסור, 'אני אכנס לאחות ואסביר לה שזה חשוב לך, והיא מיד תסכים. תמתין כאן דקה בבקשה... סיים, ונבלע מבדל לילון התכלת בכניסה לעמדת האחיות...'

הבחור נותר על כסאות ההמתנה, אך דקה ועוד דקה חולפות, והרופא לא יוצא. לרגע חשב כי אולי יצא מדלת צדדית, ושכח בכלל מקיומו ומהשאלה החשובה. אלא שגם האחיות לא יצאו, ותור הממתנינים הלך והתארך, ואיש אינו יוצא...'

רק כעבור שעה ארוכה, יצא הפרופסור ופניו חמורות סבה מצחו היה חרוש קמטים, וניכר כי עבר טראומה קטנה כלשהי בתוך עמדת האחיות. הפרופסור לא האריך בדיבורים, עקף את תור הממתנינים, וניגש מיד לבחור:

'הציצית שלך הצילה את חיך!'

הבחור היה בהלם. הוא ידע כי התעקש ללבוש ציצית בעת הטיפול, אך לא הבין את פשרם של דברים. מה להתעקשותו על הציצית ולהצלת חייו? למה מתכוון הרופא בדבריו? ובכלל, מה פשר

הוא היה בחור צעיר לימים ורך בשנים. כבן שש עשרה היה, בשעה שישב בחדר הפרופסור בפנים נפולות, ושמע את הבשורה הקשה בחייו...'

לא קל לבחור צעיר לשמוע את הפרופסור קובע נחרצות, כי רק טיפול ארוך טווח, מורכב ומסובך, יכול להציל את מצבו הבריאותי הקשה והמסובך. 'שנה שלימה, שלוש פעמים בשבוע תבוא כאן למחלקה לשעתיים. אחרי כמה חודשים נבדוק אם יש שיפור...' אמר הרופא בקול מונוטוני, והנחית סלע ענק על לב הבחור...'

רגע לפני שיצא מהחדר, היה חשוב לו לשאול את הרופא שאלה נוספת, שהדהימה את הרופא:

'אפשר לעבור את הטיפול כשאני לבוש בציצית?'

הרופא היה המום מהשאלה, והביט בו בעיניים קרועות לרווחה. שאלות רבות ומשונות שואלים מטופלים אחרי שמיעת בשורות קשות, אך כזו שאלה מעולם לא נשאל... לנוכח הלם הרופא, חזר הבחור ופירט:

'ראה נא, אדוני הפרופסור קיבלתי על עצמי לא להסיר מעלי את בגד הציצית, אלא במקרי חירום ממש. כשלמדתי הלכות ציצית גיליתי, כי המצוה הזו טומנת בחובה אוצר יקר של חיבור להשם ית', חיבור ששומר עליי כיהודי, חיבור שמציל אותי בכל עת ורגע מהיצר האורב לי...'

לפיכך, נפשי בשאלתי - האם אוכל לעבור את הטיפול לבוש בציצית?'

הרופא חכך בדעתו לרגע, והשיב: 'כן. עקרונית, אפשר להישאר לבוש בציצית. עליך לדאוג לבגד ציצית חדש וסטריילי, שיישאר כאן במחלקה. אם יהא לך כזה - תוכל לעבור את הטיפול כשאתה לבוש בו', סיים.

הבחור הודה לו בחום, ויצא בצעדים מאוששים מהחדר 'איזו שמחה', צעדיו כמו ריקדו, 'לא צריך להוריד את הציצית, אפשר להישאר לבוש בציצית גם בעת הטיפול', בישר להוריו בשמחה גלויה, וכמעט ששכח את עצם הבשורה הקשה שבטיפול המסובך...'

בשבוע הבא, כצפוי וכפי שנקבע, התייצב הבחור לטיפול הרפואי. הצוות הרפואי עמד בדיבורו, הטיפול ארך כשעתיים, ובכל אותה עת לבש הבחור ציצית ייחודית וסטריילית. כך היה גם בשבועות הבאים, עד ליום שלישי אחר, בו התייצב הבחור לטיפול במועד הקבוע, אך אחות שלא הכירה אותו אמרה כי ככל הידוע לה - עליו להסיר מעליו את הציצית, ולא ידוע לה על אפשרות לעבור את הטיפול עם בגד ציצית סטרילי...'

'אם זה אכן חשוב, אאלץ להוריד את הציצית,'

"רק כעבור שעה ארוכה יצא הפרופסור ופניו חמורות סבר וניכר כי עבר טראומה קטנה..."

תליית כביסה בשבת

האם מותר לתלות כבסים רטובים בשבת? האם מותר להוריד בגדים שהתייבשו?

א. אסור לתלות כבסים רטובים על החבל בשבת כדי לייבשם, שמא יחשדוהו שכבסו בשבת, ואסור לשוטחן אפילו בחדרי חדרים, שכל דבר שאסרו חכמים מפני מראית העין, אסור אפילו בחדרי חדרים. והאיסור הוא לשוטחן בשבת, אבל אם שטח מערב שבת את הכבסים, אינו חייב להורידן לפני כניסת השבת. כיון שעיקר החשד הוא בשעת השטיחה.

ב. אם עבר ותלה בגדים בשבת באיסור, אין מחייבים אותו להורידן מהחבל.

ג. בגד שנרטב ממים או מזיעה אפילו רק נרטב במקצת, אסור לתלותו או לשוטחו באופן שניכר שמתכוין לייבשו, ומכל מקום מותר להניחו על גבי כסא באופן שאינו ניכר שמתכוין לייבשו, ובלבד שלא יהיה סמוך למקור אש במקום שהיד סולדת.

ד. מותר בשבת לתלות או לשטוח מעיל גשם רטוב כדי לייבשו (בתנאי שלא יהיה סמוך למקור אש במקום שהיד סולדת), מפני שכולם יודעים שנרטב מהגשם ולא יחשדוהו שכיבסו בשבת.

ה. חיתולים שנתלכלכו אפילו אין עליהם צואה אלא רק מי רגלים, מותר לתלותם שיתייבשו אם רוצה להשתמש בהם באותו יום, ובלבד שלא ישטחם נגד התנור במקום שהיד סולדת בו.

ו. מגבות הידים שנתלחלו הרבה מרוב הניגוב בהם, מותר לשוטחם אם ניכר בהם קצת לכלוך, וכן הדין במטפחת אף שאם ניכר בהם לכלוך מותר לשוטחה.

ז. כבסים שנתכבסו בערב שבת, וכן חיתולים ושאר בגדי קטנים שנתכבסו בערב שבת, אפילו היו רטובים קצת בבין השמשות באופן שיש בהם טופח על מנת להטפוח, מותר להוציאם מעל החבל בשבת לאחר שנתייבשו ולהשתמש בהם, ואין עליהם תורת מוקצה.

ח. מהדקי כביסה דינם כדין כלי שמלאכתו לאיסור, ומותר לטלטלם לצורך גופם של המהדקים כדי להשתמש בהם, ולצורך מקומם - כגון שהשתמש בהם לצורך תליית כבסים והוא בא להורידם בשבת.

ט. כשיורדים גשמים בשבת, יש להתיר להוריד את הכבסים מהחבל כדי שלא יירטבו מהגשמים, גם אם לא משתמשים בכבסים אלו בשבת.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

אופי מול התנהגות

חשוב לדעת את ההבדל הגדול שקיים בין אופיו של אדם לבין התנהגותו המעשית. האופי וההתנהגות, הם לא אותו הדבר. חשוב להכיר את מאפייני האופי, ולבודדם מהתנהגותו הפרטנית של האדם.

האופי פירושו-מכלול התכונות הנפשיות של האדם, המבדילים אותו מזולתו ומציבים אותו כיחידה אנושית שונה. לא לחינם צועד ה"אופי" כתף אל כתף יחד עם ה"אישיות", שכן הוא זה המעניק את ה"צבע" הייחודי ל"איש", ומציב אותו כנבדל וכנפרד מיתר הסובבים אותו, כפי שזה בא לידי ביטוי במה שמשתקף בפנינו מצד התנהגותו הכללית. חיי החברה של כל האנושות היו שונים באופן קיצוני, (וגם משעממים ביותר...), לו כל בני האדם היו נושאים אותו אופי...

ובשפת היומיום: כשאנו מגדירים מישהו כטיפוס מופנם או מוחצן באופיו, אנו מתכוונים לייחד אותו אדם ולתארו כאדם שקט שבוך כלל כונס לתוכו פנימה את תחושותיו ורגשותיו, או כטיפוס נלהב ותוסס הנוהג להוציא כלפי חוץ את אשר הוא חש ומרגיש. כיוצא באלה, כשאנו מגדירים אדם איטי ומסורבל או זריז וקל תנועה, אנו לא מתכוונים למעשה התנהגותי מסוים, כאן ועכשיו, אלא מגדירים את האופי הכללי שלו, דהיינו נטייתו הטבעית לשורה של תכונות בסיסיות שמאפיינות אותו.

ונעבור לענין ההתנהגות - כשאנו דנים במעשהו של אדם, אנו ממקדים את העדשה במעשה בודד שנקט, או בתגובה שבה השתמש במצב נתון כלשהו. איננו עוסקים באופיו הכללי של האיש. זאת, למרות שהנידון מושפע במידה זו או אחרת מנסיות טבעיות מולדות ומאופיו הכללי של האדם, שהרי בשעה שהוא בא לבצע את המעשה, הבחירה אם לעשות זאת או לא, עדיין מסורה בידו.

לדוגמא, אמירת השקר או האמת, משקפת בחירה מודעת של האדם כתגובה למצב מסוים. בדומה לאמת ולשקר, כל המונחים ההתנהגותיים הם צורות תגובה ודפוסי פעולה שאנו מאמצים במהלך חייו. אף אדם לא נולד גנב. גם ילד הרואה ממתק בחנות ומושיט את ידו כדי לקחתו ללא תשלום, אינו עושה זאת משום שאופיו כזה, אלא משום שהוא בוחר ברגע זה לעשות זאת (אם כי לא תמיד הוא מודע לחומרת מעשהו). קודם למעשה זה, הוא חשב ושקל בדעתו האם כדאי לו לעשות זאת, ולבסוף החליט ליטול חפץ שאינו שלו ולהעבירו לרשותו. יתכן שהפעולה תחזור על עצמה פעמים מספר (מתוך בחירה), עד שתהפוך לדפוס מורגל, כשהילד יתרגל בהתבגרו להושיט ידו לגנוב חפצים שאינם שלו. ברם, תמיד תיעשה פעולה זו מתוך בחירה והחלטה עכשווית. כך, שהנטייה לגנוב שייכת למכלול ההתנהגותי, לא למכלול תכונות האופי.

חשוב מאוד להדגיש, שגם האופי שלנו-אפשר לשנותו ולהכניעו, במידה זו או אחרת. גישה שתשלול נתון זה, אינה נכונה והיא אף סותרת את יסודות החינוך ועבודת המדות על פי התורה. אדם שנולד עם תכונות מסוימות, יוכל לשנותן תוך התמודדות עקבית ועמידה נכונה בקשיים. למשל, מי שנוטה להיות אימפולסיבי (מגיב בדרך או בהתפרצות בלתי נשלטת), יכול ללמד את עצמו לשלוט ברוחו ולעצור בעד עצמו מלהגיב בצורה אימפולסיבית. וכן בכל הנסיות הרעות והמיוחדות הלא טובות, העבודה הממוקדת על המעשים, משפיעה על הנסיות, בבחינת "אחרי הפעולות נמשכים הלבבות". אנשים רבים שהצליחו בכך, מהווים את ההוכחה הניצחת, שיש בכוחו של טבע שני לחפות על הטבע הראשון וליצור דמות כמעט חדשה.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

החלטה נכונה

זה מכבר ובלעתי, הנסיעה המשיכה על מי מנוחות.

סוף היום אני מחפש מסמך שהנחתי באחד הכיסים, ובכיס.. הגלולה, אני נבון, אם הגלולה ביד אז מה בלעתי קודם, הרי הכאבים עברו?

אני נזכר... היום בבוקר נפל לי כפתור והנחתי אותו... בכיס. לאחר שנים של נטילת גלולות גיליתי שהתרופה נמצאת אצלי בראש...

מפקד בחיל הים סיפר לי כשחייל מקבל מחלת ים הוא נותן לו כדור דמה והוא מבריא...

המרגלים חשבו רעה ולכן שגו במעשיהם.

ולהיפך החלטה טובה תוביל למעשים מתוקנים.

בהצלחה...

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

המרגלים - ענקי הרוח, כל אחד מהם הנהיג שבט מישראל, ועל סף הארץ המובטחת, בקשו לדעת "הטובה הארץ אם רעה". כלפי חוץ אומרים רבותינו (זוהר) נראית כוונתם כזכה וטהורה, אבל ברבדים העמוקים של הנפש, בתת מודע, כוונה נסתרת, בתוכם קינן החשש מפני איבוד מעמדם, שבארץ הקדושה כבר לא יכהנו כנשיאים...

שמעתי לא מכבר על אדם נהג משאית במקצועו, שעות ארוכות מבלה הוא את על הכביש.

לפני מספר שנים החילו מיגרנות חזקות תוקפות אותו, כאבי ראש איומים, וכך הוא מספר, פניתי לרופא מומחה שנתן לי גלולות חזקות, ומני אז אני יודע אם אני לוקח את הגלולה מיד הכאבים חולפים, והיה ושהיתי בנטילת הגלולה, כל אותו היום מלווה בסבל בל יתואר.

בוקר אחד נתקפתי בכאבים שגרתיים בשעת הנסיעה, הושטתי כהרגלי יד לכיס החולצה, אל גלולה שהיתה מוכנה

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג דניאל זר שליט"א לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף לאלפי המפיצים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה" ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212